

[Grete Lautrup-Larsen]

smeltning. Der er netop i disse dage – som sagt af ministeren før – kommet et udkast til en revideret beredskabsplan fra miljøstyrelsen. Specielt for dem, der med sindsro affinder sig med atomkraftværket i Barsebäck, og for dem, der afventer yderligere rapporter inden stillingtagen, vil jeg resumere og understrege: den nye beredskabsplans erklærede forudsætninger som angivet i det medfølgende notat fra miljøstyrelsen er: 1) Vurderingen af sandsynligheden for, at et havari indtræffer, er behæftet med usikkerhed. 2) Vurderingen af konsekvenserne af et havari er behæftet med usikkerhed. 3) Beredskabsplanen forudsiger ikke evakuering, inden den radioaktive sky passerer. Kan man virkelig bevare sin sindsro, når man hører, at dette er miljøstyrelsens forudsætninger?

Den eneste øjeblikkelige nødforanstaltning, der i realiteten bydes på i beredskabsplanen, er en opfordring til folk om at gå inden døre og dér afvente, at den radioaktive sky passerer. Planen omhandler så i øvrigt alle de problemer, der er forbundet med at give den opfordring hurtigt nok. Det indrømmes ærligt nok, at i hvor høj grad det at være inden døre beskytter mod radioaktivitet, ved man heller ikke rigtig.

Kan man bevare sin sindsro? Hvis ikke, så må samvittigheden vel byde én at stemme for forslaget til folketingsbeslutning, uanset partitilhørsforhold.

Birgith Mogensen (CD):

CD mener, at det er spild af folketingets tid, når SF fremsætter beslutningsforslag nr. B 93 på nuværende tidspunkt. Fru Margrete Auken nævner selv årsagerne til vor indstilling, nemlig at vi venter på resultaterne af igangsatte undersøgelser vedrørende Barsebäckatomkraftværket. CD vil ikke være med til at foregribe begivenhedernes gang. Vi kan naturligvis ikke debattere den sag seriøst, før resultaternes facit ligger på bordet.

Men når det er sagt, skal også siges, at CD betragter en henvendelse til den svenske regering angående nedlæggelse af Barsebäckværket som i høj grad tidlig indblanding. Det svenske folk har ved folkeafstemning tilkendegivet, at man ønsker at producere kernekraft de første 23–24 år. Det lader sig ikke gøre ved at eliminere atomkraftværker.

Desuden har Barsebäckværket opført sig eksemplarisk. Hverken uheld, ulykker eller miljøforurening taler for en lukning af Barsebäck.

CDs standpunkt er som bekendt, at vi ønsker kernekraftværker på dansk jord, og et af vore vigtigste argumenter for dette ønske er, at kernekraftproduktion er langt mere miljøren end elproduktion med olie og kul, især kul. CD indrømmer, at elværkerne kraftige acceleration med hensyn til brug af kul som fabrikationsstof i stedet for olie er nødvendig, indtil Danmark beslutter sig til, at vi skal have kernekraftværker. Oprigtigt talt er vi mere bange for den miljøforurening af jord, vand og luft, som det stadig stigende kulforbrug forvolder. Netop dette danske kuloverforbrug er også en torn i øjet på vor broder Sverige. Det er almindeligt kendt, at Danmarks olie- og kulforbrug har deformeret vækst og miljø i mange svenske søer, vandløb og anden natur. Også af den grund skal vi passe på ikke at få fingrene i klemme ved at kritisere det miljørene Barsebäckværk som elproduktionssted.

Alt taget i betragtning hverken kan eller vil CD tilslutte sig beslutningsforslag nr. B 93.

Waldorff (VS):

Jeg glæder mig til i fremtiden at få CDs støtte til de forsøg, som jeg har gjort på at få begrænset det svineri, som miljøstyrelsen tillader at elværkerne sender ud fra de kulfyrede kraftværker.

Jeg kan kun gøre nogle bemærkninger til nogle ganske få ting. Vi har tidligere, bl. a. i forbindelse med redegørelsesdebatten i januar 1980, fremlagt vores holdning mere sammenhængende.

Først lige en bemærkning til den socialdemokratiske ordfører. Hendes indlæg var, vil jeg sige, i niveau langt under det, vi så, da vi behandlede et tilsvarende forslag sidst. Hvad ville der ske, hvis vi vedtog forslaget og vi henvendte os til svenskerne og de så oven i købet sagde: ja, vi stopper Barsebäck som led i vores afviklingsplaner. Hertil sagde den socialdemokratiske ordfører: så står vi dér med håret ned ad nakken. Det er, for at sige det kammeratligt, det rene vås. Det kan enhver høre. Så har vi opnået lige præcis det formål, som vi har – og som jeg kan forstå at